

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) be-
handling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til finansministeren:

»Hvilke oplysninger kan der gives om udviklingen i overskud og indtjeningsevne i dansk erhvervsliv siden 1980 og om den forskydning, der er sket mellem lønindkomsters og restindkomsters andele af de samlede indkomster – og hvilke overvejelser giver den stedfundne og den for de kommende år tilstræbte udvikling i virksomhedernes overskud og den ændrede formuefordeling regeringen anledning til?«

Af Svend Auken (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 24/1 85. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/1 85).

Begrundelse

Svend Auken (S):

I min egenskab af ordfører for forespørgerne vil jeg gerne sige – for nu at komme til noget helt andet – at der er tre grunde til, at socialdemokratiet har rejst denne forespørgsel om de senere års overskud i erhvervslivet og forskydningen fra lønindkomst til såkaldte restindkomster.

Den første er et ønske om at få en seriøs diskussion af selve tallene, dels for at sikre, at vi så vidt muligt diskuterer på et fælles grundlag, dels for at vække erkendelse af, at der faktisk er en ret dramatisk udvikling i gang.

Fra 1980 til 1985 er lønmodtagernes andel af nationalindkomsten efter fradrag af den offentlige sektor sunket fra 67 pct. til ca. 57 pct., mens restindkomsterne, dvs. virksomhedernes bruttoindtjening, er steget tilsvarende. Disse beregninger er foretaget af det økonomiske råd. Rådet har også beregnet den sammenlignelige udvikling mellem løn- og rest-

indkomster i 1980'erne, der groft taget viser, at pengelønningerne i denne periode inklusive et skønnet tal for 1985 er steget med knap 50 pct., mens de samlede restindkomster i perioden er blevet mere end fordoblet. Dette er i og for sig ikke i sig selv nødvendigvis nogen negativ udvikling, men det sker på baggrund af en formuefordeling, der i forvejen er meget skæv.

Den anden årsag til forespørgslen er at få en politisk drøftelse af holdningerne til den skete udvikling. Vi i socialdemokratiet er ikke overraskede over det, der er foregået. Formålet med en aktiv lønpolitik – og andet har regeringen som bekendt ikke haft fantasi til – og andre indgreb til fordel for lønkonkurrenceevnen, der jo i øvrigt navnlig blev forbedret fra 1979 til 1982, er naturligvis at forrykke forholdet mellem lønindkomster og restindkomster.

Men der er en grænse, der ikke bør overskrides, og der er nogle principielle holdningsmæssige vilkår, som man så vidt muligt bør respektere. Vi må sikre os, at pengene bliver brugt til opsparing og investering, og at lønmodtagerne får en effektiv medejendomsret til de værdier, de selv er med til at frembringe.

Det fører mig frem til det tredje tema for debatten i dag: holdningen til en spredning af formue og indflydelse i samfundet. Hvordan stiller regeringen og partierne sig til dette vigtige samfundsperspektiv?

Socialdemokratiet lagde ved årsskiftet 1979-80 sin model for en ejendomsretsreform gennem overskudsdeling frem. Det er stadig vort udgangspunkt, men vi vil naturligvis lytte til og være åbne over for ethvert reformflertal, der måtte tegne sig i denne sag. Paradokset er, som også ministerens nære medarbejdere i finansministeriet har udtrykt det – jeg bruger mine egne ord – at den nuværende forskydning fra lønindkomst til restindkomst er nødvendig, men ikke i længden holdbar, medmindre der sker en deling af overskuddet og af værditilvæksten.

Vi har i Danmark på dette vigtige område tøvet for længe.

Besvarelse

Finansministeren (Palle Simonsen):

Økonomisk fremgang er kun mulig, hvis investeringerne vokser. Højere investeringer